

Venin(m)

Adina Speranta

Cu limba bifurcată, un șarpe mă pândește,
de smoală îi sunt ochii și mă-oglindesc în ei,
teroarea mă cuprinde, mă ține strâns în clește,
ca pe ofranda dusă în templul alb cu miei.

O scurtă tremurare, un șuierat sinistru
un cerb întoarce fața spre mine și, mirat,
își leapădă podoaba puțin la sud de Nistru:
Moldova e a noastră, deși ne-ați separat!

Își scutură Carpații spinarea de istorii,
la Putna se trezește un clopot ruginit,
dintr-un mormânt se-aude un zăngănit de săbii
și Ștefan se ridică, de luptă pregătit!

adina v.

14.06.2019